

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
בשלח

נמצא בידוד?!

וכמה צער הצטער בגללו ובכל זאת כיוון שהיה אביו הוא מחל... כך גם אתה ריבוננו של עולם, הן אבינו אתה ומחילתך מחילה גמורה ולכן אם חטאתי לפניך ובשל כך אינך רוצה לקבל את תפילתי, אנא אמור לי 'אני מוחל לך' ואז אדע שתפילתי התקבלה..."

הרי לנו כיצד ובאיזו צורה צריך לדבר לפני הקב"ה ולא צריך חס ושלוש להגיע אל ה'מדבר' בשביל לדבר עם בורא העולם שכל כך אוהב את עמו ישראל...

כאן יש לנו יסוד לחיים, האדם צריך וחייב לדבר עם הקב"ה, והוא נותן לו הזדמנות כל רגע ורגע לדבר עמו ולספר את כל מה שעובר עליו, וכאשר יעשה זאת יראה שיש מי ששומע, יש מי שמבין ומקשיב ואף פותר את כל בעיות החיים...

כמה חבל שישנם כאלה אשר עדיין אינם מודעים לכח ולעוצמה אשר הקב"ה נותן לכל יהודי... יש לנצל זאת ולמצוא לעצמו זמן לדבר עם הקב"ה שממש רוצה וכמה שעם ישראל ידבר עמו. ופעמים בשביל שהאדם ידבר עמו, מביא לו קשיים והתמודדויות ובמקום זאת הוא בורח וגורם להקב"ה להביא לו עוד קשיים חס ושלוש בו בזמן שבדיבור אחד יכול הוא לפתור את כל בעיותיו...

כאשר האדם מתפלל לפני הקב"ה, הוא יכול לפרט בפרוטרוט את כל מה שעוד צריך הוא לעבור עליו במשך היום לבקש ולהתפלל עליהם שתהיה לו סייעתא דשמיא והצלחה, גם כאשר הדבר ברור לו שהכל ילך לו בסדר שכן אין האדם יכול לדעת מה ילד יום...

יותר מכך, על האדם לדעת שמעבר לתפילות שמתפלל בכל יום, עליו לדבר עם הקב"ה גם בלשון שלו, בנוסח שלו גם ללא סידורים וללא נוסח מסודר וזו תיקרא תפילה כנה ואמיתית המגיעה מתוך הלב פנימה והיא אשר שוברת מחיצות ומסכים אשר מבדלים בין האדם לבין הקב"ה...

יהי רצון שנזכה להרגיש ולדבר עם הקב"ה להפנים שהוא נמצא עימנו בכל רגע ורגע, ולדעת שיש מי ששומע ומקשיב!

שבת שלום ומבורך!!!

03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון"

חלק ב'

הספר

"מתיקות ועריבות התורה"

לא אליהו חומשי גינה ולוצניץ. סיפורים, השקפה ולוסי וזינג לויס...

מאת הרב גדעון ראובן שליט"א

לפרטים: 052-7151420

עם
כניני ה"אור החיים" הקדוש,
וקונטרס
"בזכות נשים צדקניות"

"אור החיים" הקדוש על הפרשה

"ויהי בשלח פרעה את העם" [י"ג, י"ז]

לאחר מכן לרדוף אחריהם, ובשל רדיפה זו עם ישראל היה בצער וגם פרעה גרם לאבד את עצמו ואת אומתו ונגרם צער לה' על כך שצריך הוא לאבד את פרעה ואת אומתו. **זו הכוונה בפסוק** "ויהי" לשון של צער - מי גרם לכל הצער הזה של עם ישראל ואיבוד אומתם של המצרים? זה היה בגלל "בשלח פרעה".

שואל ה"אור החיים" הקדוש - כל מקום שנאמר 'ויהי' זה לשון של צער, מדוע התורה אומרת כאן שהיה צער בזמן שלח פרעה את העם, הרי צריך להיות שמחה וצהלה על שחרור עם ישראל מעבדותם?

הרי לנו שגם כאשר ה' עושה דין ברשעים, הוא מצטער בשל כך הואיל ומעשי ידיו טובעים בים, כל שכן כאשר מדובר בצערם של עם ישראל.. ואם כן על האדם לדעת שכאשר יש לו התמודדויות וקשיים ה' נמצא עמו באותה צרה שנאמר "בכל צרתם לו צר"...

עוד קשה מדוע תלה יציאת עם ישראל ממצרים ברצונו של פרעה, הרי הקב"ה הוא המוציא את עם ישראל ממצרים? **מסביר ה"אור החיים" הקדוש** - הקב"ה רצה שפרעה ירדוף אחר עם ישראל לאחר שישלח אותם מארץ מצרים בשביל להטביע את המצרים, כיוון שראה פרעה שיציאת עם ישראל תלויה בו, הבין שאין ה' חס ושלום יכול לעשות כחפצו והחליט

פניני האלשיך הקדוש בתוך הפרשה

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א.

והנה בתחילה חשב פרעה שקיבל עונשי המכות בגלל עם ישראל. אך כשראה שהם נבוכים וסגר עליהם המדבר, עלה בליבו לומר כי כל המכות שקיבל היה רק בגלל שאמר "מי ה' אשר אשמע בקולו" ולא על ישראל עצמם, והראה שהם סגורים במדבר ואם היה ה' דואג להם, לא היו במצב זה וסבר לרדוף אחריהם, וכעת שישראל עברו בתוך הים ולעומת זאת רכבי המצרים נעים בכבודת הבינו הכל שעל כבוד ישראל חס ה' ולכן כתוב "ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים" כלומר המכות שקיבלנו במצרים אינם בגלל כבודו שלו, אלא מפני ישראל, ולכן ננוסה מפניהם.

"ויהי באשמורת הבוקר וישקף ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. ויסר את אופן מרכבותיו וינהגו בכבדות, ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים."

מסביר האלשיך הקדוש כי אמרו חז"ל שכל השקפה הכתובה לרעה, ומה שכתוב בביכורים "השקיפה ממעון קודשך וברך את עמך" וכו' היינו שאפילו במידת הרוגז יטיב לישראל, וכאן בדבר שהטיב לישראל הוא עמוד האש וענן בהם השקיף לרעה על המצרים, שבא עמוד האש "ויסר את אופן מרכבותיו" ששרף את הגלגלים שלהם, ועמוד הענן לחלח הקרקע של הים שהתייבשה כשעברו ישראל עליה, וע"י כך "וינהגו בכבדות"

מעשה שהיה...

הגוי הצורך הזה בחיים!?" כאשר גמר את תפילתו, לקח הנאצי את רובהו כדי למדוד את עומק הקבר, מיד קפץ אותו יהודי על הנאצי, הוציא את רובהו מידו וקיים בו "הבא להרגך השכם להורגו" וכך ניצלו שלשתם משם! ללמדנו ש"אפילו חרב חדה מונחת על צווארו... אל יתייאש מן הרחמים" וסוד חיותו של האדם הוא התקווה לעתיד טוב יותר...

סיפר הרב מאיר גרוסמן שליט"א על אדם אשר עבר את מחנות ההשמדה, וסיפר שיום אחד קם אחד מהנאצים ופקד על שלשה יהודים לחפור לעצמם קבר כי הוא עומד להורגם... שניים מן השלשה בכו בעת שכרו לעצמם את הקבר, אך השלישי פתח פיו בתפילה ואמר "רבש"ע תשאירני בחיים, יהיה לך נחת רוח ממני! אך איזה נחת רוח תהיה לך אם תשאיר את

פנינים במזוז"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

חלק ב' - פרקי אבא

מהרב הקדוש ר' שמשון חיים בן ר' נחמן מייסד נחמני זלה"ה

הקליפה הם נמצאים בסכנה של מיתה... זו הכוונה במשנה "וישנתו התלמידים.. וימותו".

ור' יוחנן במסכת חגיגה ה. היה תמה על הפסוק "הן בקושי לא יאמין" [איוב ט"ו, ט"ז] שאם בקודשיו לא יאמין הקב"ה אז במי כן יאמין הקב"ה? עד שיום אחד ראה אדם שמלקט תאנים שעדיין לא התבשלו והשאיר את התאנים שהתבשלו שאל אותו ר' יוחנן מדוע הוא אינו לוקח את התאנים המבשלות? על כך אמר לו אותו אדם הואיל שהוא צריך לקחת תאנים לדרך והתאנים המבשלות ירקיבו לו ודאי בדרך, אך התאנים שאינן מבשלות כל כך, ישתמרו לו ולא ירקיבו.

אז הבין ר' יוחנן את הפסוק שהקב"ה לוקח את הבחורים אשר הם צדיקים כאשר הם צעירים, הואיל ואין הבטחה שיישארו כך במשך כל חייהם.

ממילא גם במשנתנו כל אותם תלמידים המתעתדים לחטא, הקב"ה יסלק אותם קודם זמנן ואז חס ושלום "נמצא שם שמים מתחלל" שלא נודע לאותם תלמידים שום חטא ועוון בו בזמן שלקחם הקב"ה קודם זמנם לטובתם ולמענם...

"אבטליון אומר, חכמים, הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחלל"

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" ומביא את הש"ך מה שנהגו לגרש את המנודה והמוחרם מבית הכנסת זה בשביל בני אדם שבאו לאחר שבא המנודה לבית הכנסת וצריך להתרחק מארבע אמותיו אך אותם שהיו תחילה לפניו בבית הכנסת אינם צריכים להתרחק. **עוד כותב בעל ה"זרע שמשון"** - גם במשנתנו זה שחייב נידוי אם הוא הולך ללמוד אצל אחרים, אינם מחויבים להרחיק עצמם ממנו ואף אותו מנודה לא גורם רעה לאחרים שהרי הם אינם מחויבים להרחיק עצמם ממנו והמנודה מקבל מהם והם אינם מקבלים ממנו. וגם אם יקבלו ממנו אין להם שום נדנדוד חטא שהוא בא בגבולם והם לא הלכו לביתו ולא הלכו לבקשו.

אך התלמידים הבאים אחריהם שאינם יודעים שאותו אדם חייב נידוי או חרם והם הולכים לבקש תורה מפיהו הם עברו בשוגג על דין מנודה ושם יכולה הקליפה למצוא מקום לנוח וכל הלימוד והמצוות שהוא עושה נותן חיות לקליפות ואם השורש אינו טוב גם התלמידים ששתו ממנו דברי תורה אינם בקדושה גמורה והם נמצאים באחזת

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.